Downloaden | Afdrukken

Maria, een uitzondering

Bemoediging van de week aflevering 214

Afl. 214 (herhaling 2014)

Maria, een uitzondering.

In deze adventtijd wordt haar naam weer regelmatig genoemd: Maria en Jozef, Maria en kindje Jezus, Avé Maria. Je kunt de komst van de Zoon des mensen bijna niet los zien, van de moeder van dit Kind, Maria. We lezen dit bijzondere verhaal in Lucas 1: 26 (NBV):

God zond Gabriël, zijn engel, naar Nazareth, naar een meisje dat was uitgehuwelijkt aan een man die Jozef heette, een afstammeling van David. En het meisje heette Maria.

Maria was eigenlijk de eerste mens die heel letterlijk een soort wedergeboorte in haar ziel én in haar lichaam meemaakte: Ze werd de eerste christin, de eerste volgeling van haar Meester. Jezus leven kwam in haar leven, eerst door geloof, maar op grond van het geloof kwam Hij ook letterlijk in haar lichaam het kind van God, Jezus! Maria werd een kind van God, door de Zoon van God in haar leven te aanvaarden. We zien bij haar dat deze eenvoudige overgave: "*Mij geschiedde naar Uw woord...*", grote gevolgen voor Maria heeft gehad, maar ook voor vele anderen die bij Maria betrokken waren, voor haar huis en land, ja voor de gehele wereld.

Even de geschiedenis in een notendop. Haar bekering lijkt op de onze. Voel het eens met Maria mee. Eerst de grote euforie vanwege de komst van een engel bij haar thuis. Je zal het maar meemaken. God die zo overduidelijk komt spreken. Maria ziet zichzelf als een heel eenvoudig meisje. Volgens haar eigen denken is er geen reden te vinden, dat God dit zou willen doen met háár. God heeft een reden om zo te handelen, niet Maria. Dat zou ons ook sieren, deze eenvoud.
Gods woorden zijn aanvankelijk schokkend voor Maria: "Dit kan niet, dit bestaat niet… Heer, maar waarom ik? Waarom komt U bij mij? En waar hebt U het over? Ik een kind krijgen? Ik heb niet eens omgang met een man, ik ben nog niet eens getrouwd? Geen kind van Jozef, maar een kind van Uw Geest?"
Het moet Maria geduizeld hebben… hoe onlogisch klonk de boodschap, terwijl Maria diep onder de indruk was van het engelenbezoek.

Denk eens aan je eigen leven. Vind jij het allemaal logisch klinken wat je van God hoort en wat er aan je wordt verteld over zijn plan met jouw leven? Is het evangelie zo klaar als een klontje voor je? Of voel je ook iets van het ongemak bij die grote boodschap die ons verkondigd wordt. Ik wil zo graag hierin naast Maria staan: ja, er is grote opwinding en blijdschap vanwege de vergeving van zonden, de wedergeboorte in Christus, maar anderzijds ook grote onzekerheid, omdat je als kind van de Heer jouw leven niet meer zo goed kunt overzien. Iemand anders heeft de regie overgenomen. Dat is niet makkelijk, zeker niet voor mensen die vandaag de dag toch wel menen iets meer te zijn dan wat Maria dacht van zichzelf. Hoe nodig blijft het en hoe groots blijft de overgave van een mens die eenvoudig kan zeggen: "Heer, hier ben ik, doet U maar wat U denkt dat goed is. Mij geschiedde naar Uw woord."

Voel het eens met Maria mee! Een paar dagen later maakt de euforie plaats voor andere gevoelens. Zou Maria niet net als de meeste vrouwen misselijk zijn geweest van haar zwangerschap? Misschien extra moe, brachten de hormonen haar ook wat uit balans? En het moeilijkste lijkt me nog: hoe vertel ik het mijn ouders en Jozef? Maria voelde misschien de priemende ogen van haar buurvrouwen, die mogelijk al na een paar maanden de eerste vage tekenen herkenden. Konden ze het nu al zien? Oh, toen die engel nog bij haar was, voelde ze zich zo sterk in haar geloof, maar nu…?

Voel het eens mee met Maria, en kijk ook even weer naar je eigen leven. Zijn er bij jou geen dingen die ook jij bijna niet kunt uitleggen aan omstanders? Onze relatie met die onzichtbare God, de leiding van de Heilige Geest in ons leven? Hoe leg je dat uit? De Heer sprak tot me en daarom wil ik dit of dat doen? Je persoonlijke geloofsontwikkeling met de Heer is vaak niet uit te leggen aan derden. Anne van de Bijl vertelde eens hoe hij liever zweeg over zijn roeping om achter het IJzeren Gordijn te gaan werken, want zo zei hij: '… ze zouden me hebben ontmoedigd, mijn broeders en zusters van de Bijbelschool.'

Wat doet God om Maria bij te staan? Hij geeft haar een echte meevoeler, een bemoediger en medegelovige. Het is zelfs iemand in wie bijna een soortgelijk wonder heeft plaatsgevonden. Ziet Maria zich als een uitzondering in Israël? God geeft haar Elisabeth, iemand die eveneens een uitzondering is geworden door een wonderlijke zwangerschap. Hier mogen we best even bij stil staan. Want wat een rijke ondersteuning voor onderweg. God heeft er voor gezorgd dat zowel Maria als Elisabeth er niet helemaal alleen voor stonden.

Troost, troost mijn volk! Als jij je een uitzondering voelt in het leven of zelfs in je geloofsgemeenschap. Als jij denkt: "Maar hoe moet ik dit nu uitleggen aan iemand?" Bid dan maar dat God je een 'Elisabeth' geeft, iemand die ook een uitzondering is. Dan hoef je niet alles uit te leggen, dan kun je elkaar bemoedigen op de weg van Jezus, de heilsweg van onze God.

Dit is soms zo nodig, lieve mensen, dat je *niet alles* hoeft uit te leggen. Dat jij begrepen wordt door een ziel die weet waar je het over hebt. Dit geldt in het algemeen, maar zeker voor hen die zich een uitzondering voelen. Ach, wat een ontferming van God voor Maria. Moet je je voorstellen: eerst gegroet door een engel en dan nu gegroet worden door haar tante Elisabeth: "Gezegend is de moeder van mijn Heer…" Wat moeten die woorden een impact hebben gehad op de jonge aanstaande moeder.

Jezus' leven in Maria's leven. Zij was de eerste. Hierna kwamen anderen, discipelen, apostelen, kerkvaders, miljoenen, miljarden mensen die allemaal ontdekt hebben wat bij Maria begon en waarover we zingen in gezang 49:

Jezus, leven van mijn leven,
Jezus, dood van mijne dood,
die voor mij U hebt gegeven,
in de bangste zielennood,
opdat ik niet hoop'loos sterven,
maar uw heerlijkheid zou erven,
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

Het is mijn hartsverlangen dat je dit lied niet alleen af en toe zingt, maar ook beleeft. Ook als het je onzeker maakt over je leven. Dat je Jezus' leven in jouw leven niet in je eentje beleeft, maar dankzij medegelovigen ook deelt met een ander, al is het maar met één ander! "Waar twee of drie samen zijn in Mijn naam, daar ben Ik in hun midden", heeft Jezus beloofd. Jezus, hij is het mooiste geschenk, een Goddelijk geschenk! Vier zo het Kerstfeest!

Mag de Heer je rijkelijk bemoedigen,

Gerry

De video bemoediging die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de website van de Bemoedigingssite
Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.
Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de website